

**OPRACOWANIE EKOFIZJOGRAFICZNE
DLA POTRZEB SPORZĄDZENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO
PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
DLA SOŁECTWA JADOWNIKI RYCERSKIE**

Autorzy:

mgr inż. Katarzyna Milczarek

mgr inż. arch. Agata Marciniak

mgr inż. arch. Aldona Cieśla

mgr inż. Sonia Myszak

Poznań, 2022 r.

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE	3
1.1. Podstawy formalno-prawne	3
1.2. Cel i zakres opracowania	4
1.3. Materiały źródłowe	4
1.4. Metoda opracowania	5
2. ROZPOZNANIE I CHARAKTERYSTYKA STANU ORAZ FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA	5
2.1. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu	5
2.2. Stan planistyczny	6
2.3. Procesy zachodzące w środowisku	7
2.4. Komponenty środowiska i ich wzajemne powiązania	7
2.4.1. Rzeźba terenu, warunki geologiczno-gruntowe, surowce naturalne	7
2.4.2. Warunki glebowe	8
2.4.3. Warunki wodne	8
2.4.4. Szata roślinna i świat zwierzęcy	11
2.4.5. Formy ochrony przyrody	11
2.4.6. Warunki klimatyczne	11
2.4.7. Walory kulturowe	12
2.4.8. Walory krajobrazowe	12
2.5. Przyrodnicze powiązanie z otoczeniem	13
3. JAKOŚĆ I ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	14
3.1. Jakość środowiska przyrodniczego	14
3.1.1. Powietrze atmosferyczne	14
3.1.2. Wody powierzchniowe	16
3.1.3. Wody podziemne	16
3.1.4. Klimat akustyczny	17
3.2. Zagrożenia środowiska przyrodniczego	18
3.3. Obszary ograniczonego użytkowania	19
4. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA	19
4.1. Ocena odporności środowiska na degradację oraz zdolności do regeneracji	19
4.2. Ocena stanu ochrony i użytkowania zasobów przyrodniczych	20
4.3. Ocena stanu zachowania walorów krajobrazowych oraz możliwości ich kształtowania	22
4.4. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi	22
5. WSTĘPNA PROGNOZA DAJSZYCH ZMIAN ZACHODZĄCYCH W ŚRODOWISKU	23
6. OKREŚLENIE UWARUNKOWAŃ EKOFIZJOGRAFICZNYCH	23
6.1. Przydatność terenów dla rozwoju funkcji użytkowych	23
6.2. Ograniczenia rozwoju wynikające z konieczności ochrony środowiska lub występowania uciążliwości i zagrożeń środowiska	24

1. WPROWADZENIE

1.1. Podstawy formalno-prawne

Niniejsze opracowanie ekofizjograficzne sporządzone zostało dla potrzeb wykonania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla sołectwa Jadowniki Rycerskie, zwanego w dalszej części opracowania „projektem planu”.

Opracowanie ekofizjograficzne sporządzane jest obligatoryjnie do każdego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z art. 72 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2021 r., poz. 1973 z późn. zm.). Opracowanie to wykonywane jest przed podjęciem prac planistycznych nad miejscowym planem zgodnie z zapisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503 z późn. zm.).

W opracowaniu wzięto pod uwagę zapisy następujących aktów prawnych:

- ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,
- ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2022 r., poz. 916 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. 2021 r., poz. 2233 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2022 r., poz. 1029 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. 2021 r., poz. 1326 z późn. zm.),
- rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz. U. z 2002 r., nr 155 poz. 1298),
- rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1187),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 85),
- rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012 r., poz. 463),
- rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065 z późn. zm.).

Projekt planu sporządzany jest na podstawie Uchwały Nr LIII/487/2022 Rady Miejskiej w Żninie z dnia 16 lutego 2022 r.

Dla obszarów objętych projektem planu dokonano rozpoznania i udokumentowania warunków ekofizjograficznych. Dokonano oceny stanu i funkcjonowania środowiska dla potrzeb przedmiotowego opracowania.

Sporządzenie planu miejscowego dla przedmiotowego obszaru jest niezbędne w celu określenia nowych, odpowiednich zasad zagospodarowania terenu oraz zasad ładu przestrzennego dla potrzeb społeczno-gospodarczych i zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami. Opracowanie planu zapobiegnie nadmiernej intensywności zabudowy, dostosowując ją do walorów architektonicznych i krajobrazowych terenu, uwzględniając wymogi ochrony środowiska.

W miejscowym planie należy określić elementy wymienione w art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

1.2. Cel i zakres opracowania

Celem niniejszego opracowania jest rozpoznanie i analiza stanu oraz funkcjonowania środowiska przyrodniczego, w tym jego poszczególnych komponentów w ich wzajemnym powiązaniu. Zgodnie z zapisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych niniejsze opracowanie sporządzono biorąc pod uwagę:

- dostosowanie funkcji, struktury i intensywności zagospodarowania przestrzennego do uwarunkowań przyrodniczych,
- zapewnienie trwałości podstawowych procesów przyrodniczych na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego,
- zapewnienie warunków odnawialności zasobów środowiska,
- eliminowanie lub ograniczanie zagrożeń i negatywnego oddziaływania na środowisko.

W opracowaniu zamieszczono kompleksową ocenę warunków ekofizjograficznych wraz z wnioskami w postaci uwarunkowań ekofizjograficznych do sporządzanego projektu planu. W oparciu o niniejsze opracowanie można sformułować rozwiązania projektowo-przestrzenne i określić ustalenia prawa miejscowego w zakresie odpowiedniego kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej. Opracowanie będzie również stanowiło materiał źródłowy do sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko projektu planu w dalszej procedurze jego opracowania.

Dokument składa się z części opisowej i kartograficznej.

1.3. Materiały źródłowe

Niniejsze opracowanie sporządzono w oparciu o następujące materiały:

Literatura:

- Dobroń M., 2018, Gmina Żnin. Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe (aktualizacja), Leszno,
- Gumiński R., 1951, Meteorologia i klimatologia dla rolników, Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne. Warszawa,
- Kondracki J. 2002. Geografia regionalna Polski. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;

Materiały kartograficzne:

- Mapa hydrograficzna w skali 1:50 000,
- Mapa topograficzna w skali 1:10 000,
- Mapa geologiczna w skali 1:500 000;

Dokumenty i inne opracowania:

- Program ochrony środowiska dla Gminy Żnin na lata 2017-2020 perspektywą do roku 2025,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1967),
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, październik, 2013 r.,
- Liro. A. 1995. Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET – Polska. Fundacja IUCN Poland,
- Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2011;

Źródła internetowe:

- <https://www.gios.gov.pl>,
- <http://www.psh.gov.pl>,
- <http://bazagis.pgi.gov.pl>,
- <http://maps.geoportal.gov.pl>,
- <https://voxly.pl/#module/app/extent/335482.9051432663%2C460806.00308218494%2C536260.2167515687%2C668439.7563884513/organization/%2Fapi%2Forganizations%2Fa6df485c-72c9-4d62-bc6b-71c2be879739>,
- <https://www.google.pl/maps>,
- <https://www.bdl.lasy.gov.pl/portal/mapy>.

1.4. Metoda opracowania

Opracowanie ekofizjograficzne odnosi się do zasobów środowiska przyrodniczego, zarówno w ujęciu możliwości ich wykorzystania, jak również ochrony jego walorów. Ponadto porusza kwestie istniejących oraz potencjalnych zagrożeń związanych ze zmianą przeznaczenia i użytkowania terenu. Identyfikacja tych zagadnień pozwoli na optymalizację decyzji przestrzennych zawartych w ustaleniach projektu planu.

Niniejsze opracowanie sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanej wiedzy o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń projektu planu. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami przyrodniczymi. Oceniono potencjalne zagrożenie środowiska oraz wpływ skutków realizacji ustaleń projektu planu na jego funkcjonowanie. Zwrócono uwagę na ewentualne niepożądane konsekwencje, proponując sposoby ich zminimalizowania. Opracowanie ekofizjograficzne przedstawiono w zakresie umożliwiającym obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w tym kontekście – stopień szczegółowości opracowania.

2. ROZPOZNANIE I CHARAKTERYSTYKA STANU ORAZ FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

2.1. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu

Obszar opracowania obejmuje sołectwo Jadowniki Rycerskie. Jego powierzchnia wynosi 583,14 ha. Na przedmiotowym terenie występuje wielofunkcyjna zabudowa wsi, w której dominuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i zabudowa zagrodowa w gospodarstwach rolnych. Jej uzupełnienie stanowi funkcja usługowa. Zabudowa skupiona jest przede wszystkim wzdłuż przebiegającej równoleżnikowo przez przedmiotowy obszar drogi powiatowej nr 2337C oraz przebiegającej południkowo drogi powiatowej nr 2364C. W centralnej części wsi znajduje się park dworski. Pozostała część obszaru jest niezainwestowana – stanowi tereny rolnicze oraz lasy (Ryc. 1.).

Ryc. 1. Lokalizacja obszaru objętego opracowaniem na tle ortofotomapy

Źródło: <http://mapy.geoportal.gov.pl/>

2.3. Procesy zachodzące w środowisku

Wieś Jadowniki Rycerskie położona jest w odległości ok. 9 km na wschód od Żnina. Przedmiotowa część gminy charakteryzuje się niskim poziomem ruchu budowlanego. Liczba ludności wsi wykazuje tendencję spadkową. Postępujące zmiany w środowisku dotyczą przede wszystkim degradacji powierzchni terenu w związku z jego rolniczym użytkowaniem. Procesy zachodzące w środowisku posiadają charakter lokalny. Do tej pory na przedmiotowych terenach nie zaobserwowano znaczącego zagrożenia dla stanu środowiska wynikającego z jego dotychczasowego zagospodarowania i użytkowania.

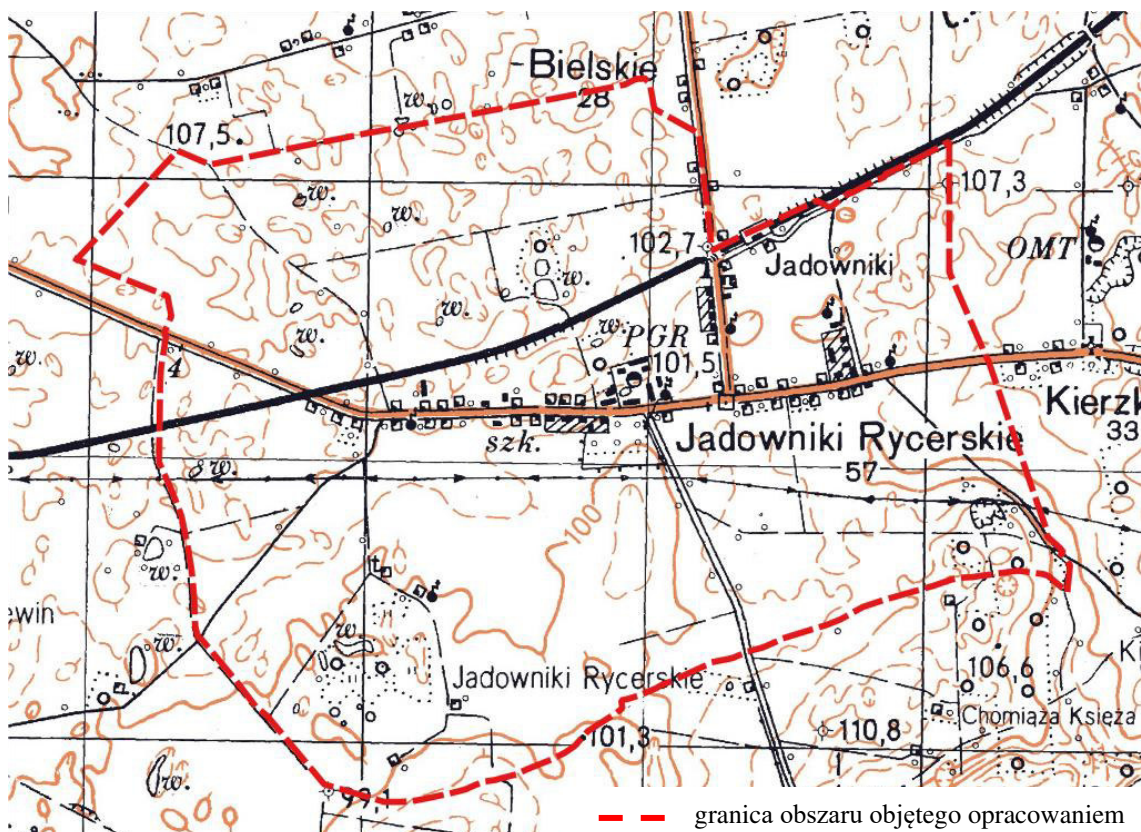
2.4. Komponenty środowiska i ich wzajemne powiązania

2.4.1. Rzeźba terenu, warunki geologiczno-gruntowe, surowce naturalne

Według podziału Polski na regiony fizycznogeograficzne J. Kondrackiego (2002) obszar objęty opracowaniem położony jest w granicach prowincji Niż Środkowoeuropejski (31), podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie (314-316), makroregionu Pojezierze Wielkopolskie (315.5), w mezoregionie Pojezierze Żnińsko-Mogileńskie (315.58). Powierzchnia terenu gminy Żnin jest urozmaicona licznymi lodowcowymi formami marginalnymi i rozcięta systemem dolin rynnowych i rzecznych. Deniwelacje terenu są znaczne i wahają się od 77,6 m n.p.m. w dnach dolin do 132,5 m n.p.m. w kulminacji moreny czołowej. W rejonie Jadownik Rycerskich występują równiny zastoiskowe tworzące płaskie powierzchnie zbudowane z osadów zastoiskowych lub wytopiskowych, tj. piasków, ilów i mułków zastoiskowych.¹

Przeważającą część obszaru zajmuje wysoczyzna morenowa płaska. Rzędne terenu w granicach opracowania wynoszą od ok. 99,0 m n.p.m. do 107,0 m n.p.m. (Ryc. 3.). Grunty objęte opracowaniem nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami.

Ryc. 3. Lokalizacja obszaru objętego opracowaniem na tle mapy topograficznej

Źródło: <http://mapy.geoportal.gov.pl/>

¹ Gmina Żnin. Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe (aktualizacja)

Gmina Żnin leży na granicy dwóch jednostek geologiczno-tektonicznych Wału środkowo-polskiego i Synklinorium Szczecińsko-Łódzko-Miechowskiego. Budowa jednostek wskazuje na aktywność tektoniczna w okresie permu. Najstarsze utwory prekambryjskie i paleozoiczne zalegają bardzo głęboko. Na podłożu permsko-mezozoicznym zalegają utwory paleogenu i neogenu o miąższości 60-70 m. Osady czwartorzędowe pokrywają całą powierzchnię gminy. Miąższość tych utworów jest zmienna, średnio wynosi od 30 – 60 m. Występują one głównie jako gliny zwałowe, piaski i żwiry. Utwory te były akumulowane przez topniejący lądolód. Są w większości zwięzłe, rzadziej twardoplastyczne. Osady holoceniowe na obszarze opracowania występują jedynie w dnach niewielkich zagłębień wytopiskowych oraz w dnach dolinek. Ich miąższość jest niewielka. Na tych terenach występują niedogodne warunki dla lokalizacji wszelkich form zabudowy.² Zgodnie z Mapą geologiczną Polski w podłożu przedmiotowego obszaru występują gliny zwałowe, ich zwietrzliny oraz piaski i żwiry lodowcowe, a także żwiry, piaski, głązy i gliny moren czołowych. Na obszarze objętym projektem planu nie występują złoża kopalin.

2.4.2. Warunki glebowe

Gmina Żnin jest gminą rolniczą. Użytki rolne zajmują powierzchnię 20543 ha, co stanowi blisko 81,7% powierzchni gminy, z tego 92% to grunty orne. Grunty leśne, zadrzewienia i zakrzewienia łącznie, to 6,0 % powierzchni gminy. Wśród gruntów ornyczych na terenie gminy większość to gleby wysokich i średnich klas bonitacyjnych. Gleby klas: II, III a i b łącznie stanowią 60%, gleby klas IV (z przewagą klasy IVa) – 32,6 %. Gleby klasy V stanowią 6,5 %, natomiast klasy VI – 0,9 %. Gleby klasy I nie występują.³

W granicach opracowania projektu planu występują grunty orne należące do klasy bonitacyjnej RIIIa, RIIIb, RIVa, RIVb, RV, RVI.

2.4.3. Warunki wodne

Wody powierzchniowe

Na obszarze objętym opracowaniem, na terenach rolniczych, występują niewielkie zbiorniki wodne. Przedmiotowy teren nie jest zdrenowany.

Na podstawie mapy zagrożenia powodziowego, zawierającej zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne m.in. granice zasięgu wód o prawdopodobieństwie wystąpienia $p=1\%$ (tj. średnio raz na 100 lat) oraz $p=10\%$ (tj. raz na 10 lat) ustalono, że teren objęty opracowaniem znajduje się poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$), jak również poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$). Ponadto przedmiotowy teren znajduje się poza obszarem, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,2\%$) oraz poza obszarem narażonym na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

Monitoring stanu wód, prowadzony jest według tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej. Obecnie przedmiotem badań monitoringowych jakości wód powierzchniowych są jednolite części wód (JCW). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych.

Obszar opracowania położony jest w granicach silnie zmienionej JCWP Noteć od Małej Noteci do jeziora Wolickiego (RW600025188339), silnie zmienionej JCWP Gąsawka do wypływu z jeziora Sobiejuskiego (RW60002518836779) oraz silnie zmienionej JCWP Noteć od Jeziora Wolickiego do oddzielenia się Kan. Noteckiego w Antonowie (RW600024188351), na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Warty.

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r., celem środowiskowym dla JCWP Noteć od Małej Noteci do jeziora Wolickiego, JCWP Gąsawka do wypływu z jeziora Sobiejuskiego i JCWP Noteć od

² Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żnin

³ Gmina Żnin. Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe (aktualizacja)

Jeziora Wolickiego do oddzielenia się Kan. Noteckiego w Antonowie w zakresie potencjału ekologicznego jest dobry potencjał ekologiczny, natomiast w zakresie stanu chemicznego jest dobry stan chemiczny. Celem środowiskowym w zakresie elementów hydromorfologicznych jest dobry stan (II klasa). Ponadto dla osiągnięcia celów środowiskowych istotne jest umożliwienie swobodnej migracji organizmów wodnych przez zachowanie lub przywrócenie ciągłości ekologicznej cieków. W odniesieniu do JCWP Noteć od Małej Noteci do jeziora Wolickiego i JCWP Noteć od Jeziora Wolickiego do oddzielenia się Kan. Noteckiego w Antonowie jest to możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieków istotnego - Noteć w obrębie JCWP.

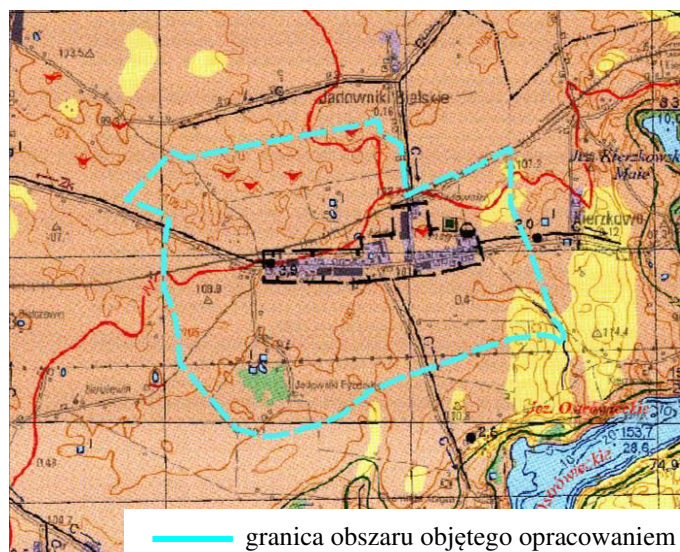
Osiągnięcie celów środowiskowych dla JCWP Noteć od Małej Noteci do jeziora Wolickiego, JCWP Gąsawka do wypływu z jeziora Sobiejuskiego i JCWP Noteć od Jeziora Wolickiego do oddzielenia się Kan. Noteckiego w Antonowie do Wielkiej jest zagrożone.

Wody podziemne

Teren objęty opracowaniem położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 43 (GW600043). Strukturę hydrogeologiczną tego obszaru tworzy zróżnicowany układ warstw poziomów piętra czwartorzędowego i neogeńsko-paleogeńskiego oraz piętra kredowego. Liczba i miąższość poziomów wodonośnych oraz ich zasięg przestrzenny związane są z zasięgiem kolejnych zlodowaceń. Zasilanie poziomów wód gruntowych piętra czwartorzędowego zachodzi głównie przez bezpośrednią infiltrację opadów atmosferycznych. Poziomy wgłębne natomiast zasilane są na drodze przesączania się wód poprzez gliny morenowe z nadległych poziomów wodonośnych, bezpośredniej infiltracji opadów przez nadkład glin lub przez okna hydrogeologiczne. Głębokość występowania wód słodkich wynosi do głębokości ok. 200 m w utworach wodonośnych czwartorzędowego, neogenu i paleogenu oraz kredy.⁴

Według Mapy Hydrograficznej Polski w granicach obszaru objętego opracowaniem należy spodziewać się zalegania I poziomu wód gruntowych na poziomie od 2,0 m do 5,0 m p.p.t. (Ryc. 4).

Ryc. 4. Lokalizacja obszaru objętego opracowaniem na tle mapy hydrograficznej

KI	Przepuszczalność	Rodzaje gruntów	KI	Przepuszczalność	Rodzaje gruntów
1	łatwa	rumosze i żwiry	4	zmienna	grunty organiczne
2	średnia	piaski i skały lite silnie uszczelnione	5	zróżnicowana	grunty antropogeniczne
3	słaba	gliny i pyły	6	bardzo słaba	skały lite słabo uszczelnione i ity

Źródło: <http://maps.geoportal.gov.pl>

⁴ <http://www.psh.gov.pl>

W podłożu przedmiotowego obszaru dominują gliny i pyły o słabej przepuszczalności. We wschodniej części terenu występują również piaski i skały lite silnie uszczelnione o średniej przepuszczalności, a w jego południowo-zachodniej części występują grunty organiczne o zmiennej przepuszczalności. W centralnej części analizowanego występują grunty antropogeniczne o zróżnicowanej przepuszczalności. Przepuszczalność gruntów, która określa warunki obiegu wody, związana jest z rozmieszczeniem utworów skalnych na tle rzeźby terenu. Najważniejszą rolę odgrywają cechy litologiczne skał i gruntów, które informują o zdolności do przewodzenia wody. Przepuszczalność pionowa wskazuje na możliwości zasilania wód podziemnych. Szczególną rolę odgrywa przepuszczalność utworów powierzchniowych, tj. gruntów zalegających pod warstwą poziomu próchnicznego, zwykle znajdującego się na głębokości do 1 m poniżej powierzchni terenu. W niniejszym przypadku występowanie w podłożu przedmiotowego terenu gruntów o słabej przepuszczalności wskazuje na utrudnioną możliwość infiltracji wód opadowych i roztopowych do wód podziemnych. Natomiast zróżnicowana przepuszczalność gruntów wynika z utwardzenia terenów zainwestowanych.

Na przedmiotowym terenie występuje komunalne ujęcie wody. Dla przedmiotowego ujęcia wyznaczono teren ochrony bezpośredniej.

Teren objęty opracowaniem położony jest w zasięgu występowania udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 142 Inowrocław – Dąbrowa oraz GZWP nr 143 Subzbiornik Inowrocław – Gniezno.

Główny zbiornik wód podziemnych nr 142 Inowrocław – Dąbrowa, o powierzchni 251,8 km², ma charakter porowy, tworzy go kompleks plejstocenijskich utworów wodonośnych. W utworach piaszczystych czwartorzędu wyróżniono jeden poziom wodonośny, o zróżnicowanej miąższości. Poziom ten składa się z piaszczystych i piaszczysto-żwirowych warstw wodonośnych przedzielonych utworami słabo przepuszczalnymi (glinami zwałowymi, pyłami, iłami i torfami). Charakterystyczną cechą tego kompleksu wodonośnego jest nieregularność poziomów glin zwałowych trzech złodowaceń. Umożliwia to kontakt różnowiekowym piaszczystym seriom wodnolodowcowym, glacialnym i rzeczny, które łączą się ze sobą tworząc jeden międzyglinowy kompleks wodonośny, lokalnie przewarstwiony wkładkami osadów słabo przepuszczalnych. Miąższość wodonośnych piasków, w granicach wyznaczonego GZWP nr 142, wynosi na ogół 20–40 m, a w rejonach przegłębień spągu plejstocenu osiąga nawet 60 m. Poziom wodonośny jest izolowany od powierzchni terenu pokrywą glin zwałowych fazy poznańskiej (vistulian) o miąższości od kilku do 30 m. Część południowa zbiornika, jest lepiej izolowana niż część północna. W dolinie Noteci i rejonie głębokich rynien gliny te nie występują i opisywany kompleks wodonośny łączy się z piaskami występującymi na powierzchni terenu. Wodoprzewodność warstwy wodonośnej wynosi na ogół 240–480 m²/d, lokalnie 960–1440 m²/d. Wydajność potencjalna większości studzien zlokalizowanych na obszarze GZWP nr 142 wynosi powyżej 1680 m³/d.

Subzbiornik Inowrocław – Gniezno należy do wglębnych struktur hydrogeologicznych i ma dobrą izolację od powierzchni terenu utworami słabo przepuszczalnymi, które skutecznie chronią go przed zanieczyszczeniem z powierzchni terenu i poziomów wodonośnych czwartorzędu. Miocenijski poziom wodonośny to głównie drobnoziarniste piaski, piaski mułkowate, lokalnie o grubszej frakcji i zmiennej miąższości (od kilkunastu do ok. 80 m). Poziom ten występuje na głębokości 80-150 m. Zwierciadło wody ma charakter subartezyjski w obrębie wysoczyzn oraz artezyjski w strefie doliny Noteci i Warty i występuje na głębokościach od ok. 5 m nad poziomem terenu do 30 m poniżej poziomu terenu. Zasilanie poziomu miocenijskiego następuje w wyniku przesączania się wód z poziomów czwartorzędowych oraz lokalnie przez przepływy w oknach hydrogeologicznych. Oligocenijski poziom wodonośny ma nieciągłe rozprzestrzenienie. Wykształcony jest w postaci piasków drobnoziarnistych o niewielkich miąższościach, od kilku do 20 m. Poziom wykazuje kontakt hydrauliczny z poziomem miocenijskim, co powoduje istnienie zbliżonych warunków hydrogeologicznych, zarówno na obszarach zasilania, jak i drenażu. Dla subzbiornika Inowrocław – Gniezno nie wyznaczono obszaru ochronnego ze względu na niską podatność na zanieczyszczenie z powierzchni terenu warunkowaną wglębny umytuowaniem i dobrą izolacją utworami słabo przepuszczalnymi. Zagrożenia antropogeniczne, jakie mogą oddziaływać na GZWP nr 143, są związane ze zubożeniem zasobów w wyniku intensywnej eksploatacji oraz pogorszeniem jakości wód zbiornika (wzbudzenie ascensyjnego dopływu wód gorszej jakości). Zagrożenie jakości wód GZWP nr 143 może wynikać z nieodpowiednich warunków funkcjonowania ujęć wód podziemnych (nieprzestrzegania ograniczeń hydrogeologicznych –

nadmierna eksploatacja) mogą przyczyniać się do intensyfikowania dopływu wód o gorszej jakości ze strefy wód zasolonych i o podwyższonej barwie oraz dopływu wód zasolonych od struktur solnych.⁵

2.4.4. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Obszar objęty opracowaniem jest w znacznym stopniu użytkowany rolniczo, zatem szata roślinna reprezentowana jest w okresie wegetacyjnym przez gatunki roślin uprawnych. Uprawom polowym towarzyszą zbiorowiska roślinności segetalnej, chwastów jedno- lub dwuletnich, rzadziej bylin, pozostające w zależności od rodzaju i pory zabiegów agrotechnicznych. Na przedmiotowym terenie występują zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne, przydrożne oraz przywodne, złożone z takich gatunków jak m.in.: bez czarny, wierzba biała, kruszyna pospolita, olsza czarna, klon pospolity, lipa drobnolistna i szerokolistna, robinia akacjowa. Na działkach zabudowanych znajdujących się w granicach przedmiotowego obszaru występuje flora typowa dla ogrodów przydomowych – dominuje roślinność trawiasta, roślinność wysoka m.in. świerk pospolity, sosna zwyczajna, modrzew europejski, wierzba biała, brzoza brodawkowata, lilaki, sumak octowiec, orzech włoski, gatunki roślin ozdobnych i zielnych, drzewa owocowe oraz żywotniki. W centralnej części wsi znajduje się park dworski. Wśród cennego drzewostanu rosną m.in. jesiony wyniosłe, lipy drobnolistne oraz dęby szypułkowe, w tym okaz pomnikowy. Na terenach lasów dominuje sosna zwyczajna i brzoza brodawkowata. Miejscami występuje robinia akacjowa i wierzba biała, a w podszycie występuje czeremcha pospolita i bez czarny.

Na obszarze objętym opracowaniem nie stwierdzono występowania roślin i grzybów chronionych na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408).

Działki zabudowane, znajdujące się na obszarze objętym opracowaniem, są ogrodzone, dlatego też fauna miejscowa występująca w ich granicach to przede wszystkim ptactwo, fauna glebowa oraz gatunki zwierząt udomowionych. Fauna bytująca na terenach niezainwestowanych to głównie ptactwo oraz zwierzyna związana z siedliskami polnymi: mysz polna, kret, jeż, ryjówka, lis, sarna, wróbel, sroka, gawron. Jeż zachodni, kret, ryjówka (aksamitna i malutka), myszy (zaroślowa i zielna) oraz większość gatunków ptaków wymienione są w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183 ze zm.). Istniejące zbiorniki wodne występujące na terenach rolniczych stanowią potencjalne siedlisko płazów, objętych w Polsce ochroną gatunkową.

2.4.5. Formy ochrony przyrody

Przedmiotowy teren położony jest poza granicami obszarów chronionych na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W granicach opracowania, w parku dworskim na działce ewidencyjnej nr 35/1, znajduje się pomnik przyrody - dąb szypułkowy o obwodzie w pierśnicy 389 cm, ustanowiony rozporządzeniem Nr 305/93 Wojewody Bydgoskiego z dnia 26 października 1993 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody tworów przyrody na terenie województwa bydgoskiego. Ponadto w pasie drogi gminnej prowadzącej z Jadownik Rycerskich do Kierzkowa występuje pomnikowa aleja drzew gatunku lipa drobnolistna, ustanowiona Uchwałą Nr XXI/268/2012 Rady Miejskiej w Żninie z dnia 9 listopada 2012 r. w sprawie ustanowienia pomników przyrody.

2.4.6. Warunki klimatyczne

Klimat obszaru opracowania należy do typu przejściowego, charakterystycznego dla całego Niziu Polskiego. Według regionalizacji klimatycznej R. Gumińskiego Gmina Żnin leży w tzw. „dzielnicy środkowej” – VIII. Jest to obszar o najmniejszym w Polsce opadzie rocznym (poniżej 550 mm). Liczba dni mroźnych wynosi od 30 do 50, a dni z przymrozkami od 100 do 110. Czas zalegania pokrywy śnieżnej wynosi od 38 do 60 dni. Okres wegetacyjny trwa od 200 do 220 dni. Żnin znajduje

⁵ Informator PSH. Główne Zbiorniki Wód w Polsce, 2017 r.

się w zachodniej – cieplejszej części tej dzielnicy. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 7,5 °C, najcieplejszym miesiącem jest lipiec ze średnią temperaturą 17,7 °C, najzimniejszy luty ze średnią temperaturą (-3,2) °C. Wilgotność względna powietrza kształtuje się podobnie jak na obszarze całego kraju; wartości najwyższe notuje się w okresie od października do stycznia (84-88%), minimum przypada na czerwiec i lipiec (72-74%). Jeśli chodzi o zachmurzenie, to najwyższe wartości notuje się również w okresie jesienno-zimowym, a najniższe we wrześniu i czerwcu. Podobnie jak na terenie całego kraju przeważają wiatry zachodnie. Udział wiatru z sektora zachodniego (NW-SW) wynosi około 50 %. Najrzadziej występują wiatry północne i północno-wschodnie (poniżej 15%). Prędkości wiatrów są zróżnicowane, największe charakteryzują wiatry zachodnie, najmniejsze wiatry południowo-wschodnie i wschodnie.

Warunki klimatu lokalnego są generalnie zbieżne z powyższym opisem klimatu gminy Żnin. Jednakże z uwagi na położenie przedmiotowego obszaru w sąsiedztwie terenów użytkowanych rolniczo, dobową amplitudę temperatur może być nieco wyższa, a powietrze bardziej suche, z uwagi na brak występowania wysokiej szaty roślinnej.

2.4.7. Walory kulturowe

Na terenie opracowania zlokalizowane są obiekty zabytkowe podlegające ochronie konserwatorskiej na podstawie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami:

- 1) wpisane do rejestru zabytków:
 1. park w zespole folwarcznym, objęty strefą ochrony konserwatorskiej „A”,
 2. zespół ruralistyczny Jadownik Rycerskich, objęty strefą ochrony konserwatorskiej „B”,
- 2) obiekty ujęte w Gminnej Ewidencji Zabytków:
 1. Jadowniki Rycerskie 5 (dz. nr 159/1) – dom,
 2. Jadowniki Rycerskie 18A (dz. nr 175 i 22) – szkoła,
 3. Jadowniki Rycerskie 40 (dz. nr 10/7) – dom,
 4. Jadowniki Rycerskie 42 (dz. nr 5/8) – dom z kuźnią,
 5. Jadowniki Rycerskie 48 (dz. nr 69) – mleczarnia,
 6. Jadowniki Rycerskie 49 (dz. nr 12) – poczta, obecnie budynek mieszkalny,
 7. Jadowniki Rycerskie 50 (dz. nr 11/5) – zespół dworca kolejowego: dworzec, obecnie dom mieszkalny,
 8. Jadowniki Rycerskie 50 (dz. nr 11/5) – zespół dworca kolejowego: magazyn,
 9. Jadowniki Rycerskie 51 (dz. nr 11/2) – zespół dworca kolejowego: dom pracowników kolei,
 10. Jadowniki Rycerskie 51 (dz. nr 11/2) – zespół dworca kolejowego: budynek gospodarczy przy domu nr 51,
 11. Jadowniki Rycerskie 53 (dz. nr 26) – remiza

Ponadto na terenie objętym opracowaniem zlokalizowane są zewidencjonowane stanowiska archeologiczne objęte ochroną konserwatorską, objęty strefą ochrony konserwatorskiej „W”.

2.4.8. Walory krajobrazowe

Walory krajobrazowe danego terenu kształtuje środowisko naturalne i kulturowe. Powierzchnia terenu w granicach opracowania jest mało urozmaicona, w znacznej części użytkowana rolniczo. Wieś Jadowniki Rycerskie należy do wsi typu rzędówka, charakteryzującej się luźną zabudową wzdłuż drogi. Zachowane są osie widokowe.

Istotnym elementem kształtującym walory krajobrazowe danej przestrzeni jest zieleń. W granicach opracowania występują zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne, przydrożne oraz przywodne. Ponadto walory krajobrazowe wsi wzbogaca roślinność wysoka znajdująca się w parku dworskim oraz roślinność ogrodów przydomowych.

Do antropogenicznych elementów krajobrazu należą napowietrzne linie elektroenergetyczne wysokiego i średniego napięcia. Występujący na obszarze opracowania krajobraz należy określić jako zurbanizowany krajobraz rolniczy.

2.5. Przyrodnicze powiązanie z otoczeniem

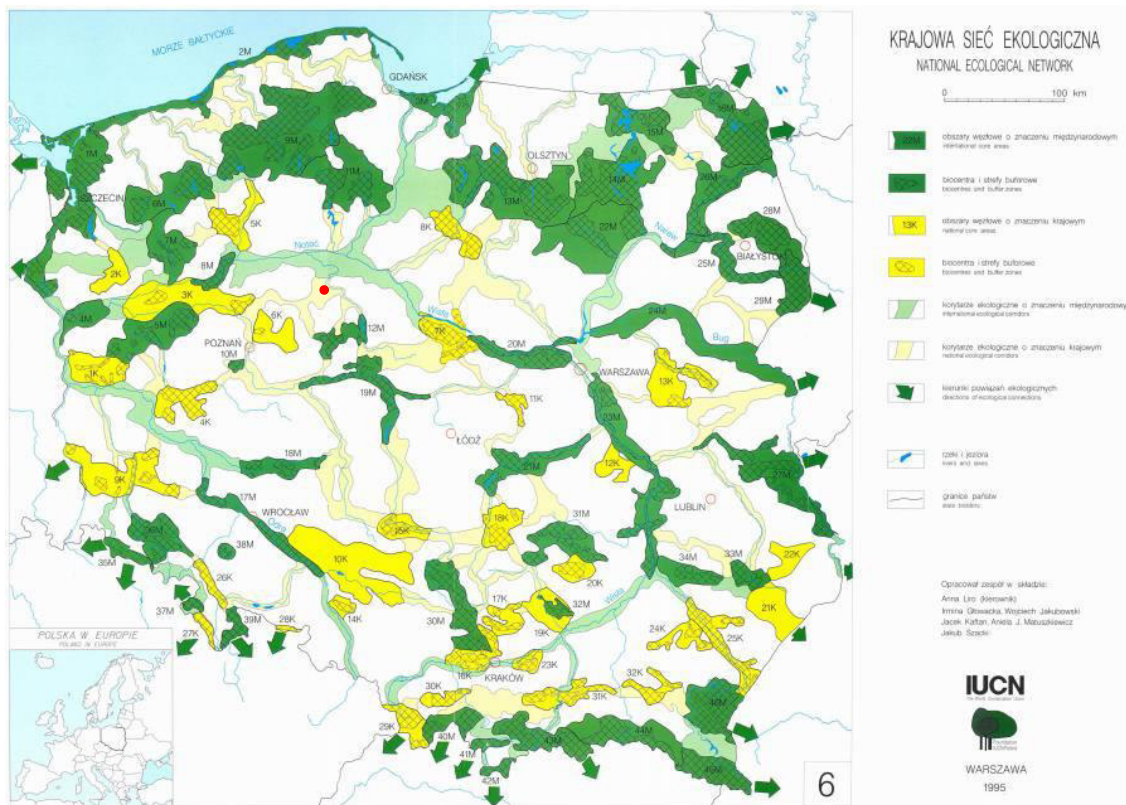
Teren gminy Żnin powiązany jest przyrodniczo przede wszystkim poprzez istniejące obszarowe formy ochrony przyrody, które z uwagi na swój zasięg, posiadają charakter regionalny. Ciąg ekologiczny o znaczeniu ponadlokalnym na terenie gminy stanowi rytna Jezior Żnińskich. Teren objęty projektem planu położony jest poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody (Ryc. 5.).

Ryc. 5. Teren opracowania na tle obszarów objętym formami ochrony przyrody

Źródło: <http://maps.geoportal.gov.pl>

Ryc. 6. Teren opracowania na tle sieci ekologicznej ECONET-PL

Źródło: Liro, A. 1995. Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET – Polska. Fundacja IUCN

Przedmiotowy teren położony jest w zasięgu korytarza ekologicznego o znaczeniu krajowym w koncepcji sieci ekologicznej ECONET-PL (Ryc. 6.), jak również częściowo w zasięgu korytarza ekologicznego „Pojezierze Żnińskie”, wyznaczonego w opracowaniu „Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce”.

3. JAKOŚĆ I ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

3.1. Jakość środowiska przyrodniczego

3.1.1. Powietrze atmosferyczne

Wpływ na kształtowanie jakości powietrza atmosferycznego na danym obszarze mają wielkość i rozkład przestrzenny źródeł emisji zanieczyszczeń, zarówno tych zlokalizowanych w granicach omawianego terenu, jak również źródeł znajdujących się w sąsiedztwie. Istotny wpływ mają również przemiany fizykochemiczne zachodzące w atmosferze oraz sposób kształtowania się czynników meteorologicznych.

Obecnie coraz większe znaczenie dla jakości powietrza atmosferycznego stanowią liniowe źródła zanieczyszczeń, tj. ciągi komunikacyjne z odbywającym się nimi ruchem samochodowym, będącym źródłem emisji zanieczyszczeń gazowych, powstających podczas spalania paliw płynnych w silnikach pojazdów, w tym m.in. węglowodorów aromatycznych (WWA), dwutlenku siarki (SO₂), dwutlenku azotu (NO₂), tlenku węgla (CO) oraz substancji pyłowych, powstających w wyniku ścierania nawierzchni jezdni i opon pojazdów, zawierających w swoim składzie m.in. ołów, kadm, nikiel, miedź. Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego tymi substancjami skutkuje z kolei zanieczyszczeniem gleb, wód powierzchniowych i podziemnych oraz roślin.

Ponadto okresowe zagrożenie dla jakości powietrza stanowi tzw. „niska emisja”, pochodząca głównie z lokalnych kotłowni oraz palenisk domowych, które nie podlegają obowiązkowi posiadania pozwolenia na wprowadzanie substancji do powietrza, opartych głównie na węglu jako paliwie. Stanowią one źródło emisji głównie SO₂ i pyłu zawieszonego do atmosfery.

Monitoring zmian jakości powietrza wraz z oceną poziomu substancji w powietrzu prowadzony jest na przedmiotowym obszarze przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

1. w klasyfikacji podstawowej:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych,
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy powiększony o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy.

2. w klasyfikacji dodatkowej:

- do klasy A1 – brak przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} – dla fazy II tj. $\leq 20 \mu\text{g}/\text{m}^3$,
- do klasy C1 – przekroczenie poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} – dla fazy II tj. $> 20 \mu\text{g}/\text{m}^3$,
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Dodatkową klasyfikację wprowadzono na potrzeby raportowania do Komisji Europejskiej.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

W roku 2022 Główny Inspektorat Ochrony Środowiska opublikował „Roczną ocenę jakości powietrza w województwie kujawsko-pomorskim. Raport wojewódzki za rok 2021”. Zgodnie z ówczesnie obowiązującym rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 r. poz. 914) gmina Żnin należała do strefy kujawsko-pomorskiej. Na podstawie oceny poziomu poszczególnych substancji dokonano klasyfikacji stref, w których są dotrzymane lub przekraczane przewidziane prawem poziomy

dopuszczalne lub docelowe oraz poziomy celów długoterminowych. Każdej strefie, dla każdego zanieczyszczenia przypisano właściwy symbol klasy.

W efekcie oceny przeprowadzonej pod kątem ochrony roślin, w zakresie dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz ozonu strefę kujawsko-pomorską zaliczono do klasy A (Ryc. 7.). W dodatkowej klasyfikacji w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego dla ozonu strefie przypisano klasę D2.

Ryc. 7. Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin - klasyfikacja podstawowa

Lp.	Nazwa strefy	Kod strefy	SO ₂	NO _x	O ₃ ¹
1	strefa kujawsko - pomorska	PL0404	A	A	A

¹⁾ Dla ozonu – poziom celu długoterminowego strefa kujawsko - pomorska uzyskała klasę D2.

Źródło: <http://powietrze.gios.gov.pl/>

Pod kątem ochrony zdrowia dla poziomu dopuszczalnego pyłu PM10, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego ozonu, kadmu, arsenu i niklu strefę kujawsko-pomorską zaliczono do klasy A. Dokonując oceny stref dla pyłu zawieszonego PM2,5 dla poziomu dopuszczalnego II fazy – wartości obowiązującej dla roku 2020 – strefa kujawsko-pomorska uzyskała klasę C1. W strefie kujawsko-pomorskiej stwierdzono przekroczenia poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu – strefy zaliczono do klasy C. W ramach oceny wykonano również dodatkową klasyfikację zaliczając strefę kujawsko-pomorską:

- w przypadku ozonu w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego - do klasy D2,
- w przypadku pyłu PM2,5 poziomu dopuszczalnego I fazy - do klasy A (Ryc. 8.).

Ryc. 8. Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi – klasyfikacja podstawowa

Lp.	Nazwa strefy	Kod strefy	SO ₂	NO ₂	C ₆ H ₆	CO	O ₃	PM10	Pb	As	Cd	Ni	B(a)P	PM2,5
1	aglomeracja bydgoska	PL0401	A	A	A	A	A ¹⁾	C	A	A	A	A	C	A1 ²⁾
2	miasto Toruń	PL0402	A	A	A	A	A ¹⁾	A	A	A	A	A	C	C1 ²⁾
3	miasto Włocławek	PL0403	A	A	A	A	A ¹⁾	C	A	A	A	A	C	C1 ²⁾
4	strefa kujawsko - pomorska	PL0404	A	A	A	A	A ¹⁾	C	A	A	A	A	C	C1 ²⁾

¹⁾ Dla ozonu – poziom celu długoterminowego, strefy uzyskały klasę D2.

²⁾ Dla pyłu zawieszonego PM2,5 – poziom dopuszczalny I faza, wszystkie strefy uzyskały klasę A.

Źródło: <http://powietrze.gios.gov.pl/>

Interpretując wyniki klasyfikacji, w szczególności wskazujące na potrzebę opracowania programów ochrony powietrza, należy pamiętać, że wynik taki nie powinien być utożsamiany ze stanem jakości powietrza na obszarze całej strefy. Klasa C może oznaczać np. lokalny problem związany z daną substancją. Należy podkreślić, że stężenia pyłu PM10 wykazują wyraźną zmienność sezonową – przekroczenia dotyczą tylko sezonu zimnego (grzewczego).

W porównaniu z oceną roczną jakości powietrza za rok 2020, w obecnej ocenie za rok 2021 pogorszenie klasy strefy kujawsko-pomorskiej wystąpiło w przypadku pyłu zawieszonego PM2,5 (zmiana z klasy A1 na C1 w klasyfikacji wg fazy II).

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza. Uchwałą Nr XXIII/340/20 z dnia 22 czerwca 2020 r. Sejmik Województwa Kujawsko-Pomorskiego przyjął Program ochrony powietrza w zakresie pyłu zawieszonego PM10 oraz benzo(a)pirenu dla strefy kujawsko-pomorskiej (Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego poz. 3479).

3.1.2. Wody powierzchniowe

Monitoring stanu wód, prowadzony jest według tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej. Obecnie przedmiotem badań monitoringowych jakości wód powierzchniowych są jednolite części wód powierzchniowych (JCW). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych.

Monitoring jakości wód powierzchniowych na przedmiotowym obszarze prowadzony był przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Wyniki badań wykonanych w 2020 roku w punktach pomiarowo-kontrolnych, znajdujących się najbliżej obszaru objętego opracowaniem, przedstawiono w poniższej tabeli (Tabela 1.).

Tabela 1. Klasyfikacja wskaźników jakości wód płynących JCWP, w granicach których znajduje się obszar opracowania, objętych monitoringiem w latach 2017 - 2019

Nazwa JCWP	Nazwa punktu pomiarowo-kontrolnego	Rok badań	Klasa elementów:			Klasyfikacja stanu ekologicznego	Ocena JCWP
			biologicznych ()	hydro-morfologicznych (rok badań)	fizyko-chemicznych (rok badań)		
Notec od Małej Noteci do jeziora Wolickiego	Notec - Barcin	2020	4	-	>2	-	-
		2017	5	>1	>2	zły potencjał ekologiczny	zły stan wód
Gąsawka do wypływu z jeziora Sobiejuskiego	Gąsawka - poniżej Jeziora Sobiejuskiego, Sobiejuchy	2020	5	-	>2	-	-
		2017	4	>1	>2	słaby potencjał ekologiczny	zły stan wód
Notec od Jeziora Wolickiego do oddzielenia się Kan. Noteckiego w Antonowie	Notec - powyżej Łabiszyna, Lubostron	2020	5	-	>2	-	-
		2017	5	>1	>2	zły potencjał ekologiczny	zły stan wód

Źródło: <http://gios.gov.pl/>

3.1.3. Wody podziemne

W granicach JCWPd nr 43 ocenę jakości wód podziemnych w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych w 2021 r. (wg badań PIG), przeprowadzono w punkcie monitoringowym w miejscowości Dochanowo, w gminie Żnin, położonym najbliżej obszaru objętego opracowaniem. Badania wykazały III klasę jakości.

Ocena stanu wód podziemnych wykonana została na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 2148). Zgodnie z ww. rozporządzeniem III klasa oznacza wody zadowalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku:

- a) naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub
- b) słabego wpływu działalności człowieka.

Zgodnie z informacjami dostępnymi na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska w 2019 r. zarówno stan ilościowy, jak i jakościowy wód podziemnych JCWPd nr 43 został określony jako słaby. Stwierdzono przekroczenie wartości progowej dobrego stanu

chemicznego wód podziemnych wskaźników: Fe, TOC K, NO₃, SO₄, Na, Cl, HCO₃, As – pierwszy i trzeci kompleks wodonośny. Warstwy wodonośne ujmowane w tych punktach w większości przypadków nie posiadają żadnej izolacji. Zatem są one szczególnie narażone na zanieczyszczenie pochodzenie antropogenicznego, na co może wskazywać obecność szczególnie NO₃, SO₄ i K. Obecność w składzie chemicznym Na i Cl mogą być efektem nadmiernej eksploatacji wód podziemnych lub ascenzji wód zmineralizowanych. Zasięg zanieczyszczenia oszacowano na 55,92%. Ponadto stan słaby stwierdzono ze względu na ascenzję wód słonych dopływających z niżej występujących poziomów wodonośnych piętra mezozoiku (kreda i jura) oraz częściowo zasolonych warstw neogeńsko–paleogeńskich. O ocenie zdecydowały wyniki analiz fizyczno-chemicznych wody w punkcie monitoringu stanu chemicznego 1179, zlokalizowanym w Sikorowie, jednak nie stwierdzono statystycznie znaczącego trendu wzrostowego przekroczonych wskaźników indykatorywnych zasolenia (PEW, Cl i Na) dla zakresu czasowego 2007–2019, reprezentatywnego statystycznie. Współczynnik determinacji dla wszystkich wskaźników indykatorywnych wynosił $R^2 < 0,6$. Punkt monitoringu stanu chemicznego nr 1179 ujmuje czwartorzędowy poziom wodonośny, występujący w przedziale głębokości od 70 do 80 m.

3.1.4. Klimat akustyczny

Ze względu na powszechność występowania, zasięg oddziaływania oraz liczbę narażonej ludności, podstawowym źródłem uciążliwości akustycznych dla środowiska są hałasy komunikacyjne. Wpływ na klimat akustyczny omawianego terenu ma przede wszystkim ruch samochodowy odbywający się sąsiadującymi drogami gminnymi.

Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej objęte projektem planu należą do terenów wymagających ochrony akustycznej, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112). Zgodnie z ww. rozporządzeniem, dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu wyrażone są:

- wskaźnikami L_{AeqD} - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz L_{AeqN} - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby,
- wskaźnikami L_{DWN} - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰) oraz L_N - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Dopuszczalne wartości poziomu hałasu w środowisku dla poszczególnych rodzajów terenów zaprezentowano poniżej (Tabela 2.).

Tabela 2. Dopuszczalne wartości poziomu hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu

Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w dB						Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB					
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu		Linie energetyczne		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu		Linie energetyczne	
	L _{AeqD}	L _{AeqN}	L _{AeqD}	L _{AeqN}	L _{AeqD}	L _{AeqN}	L _{DWN}	L _N	L _{DWN}	L _N	L _{DWN}	L _N
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	61	56	50	40	50	45	64	59	50	40	50	45
Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	61	56	50	40	45	40	64	59	50	40	45	40
Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe	65	56	55	45	50	45	68	59	55	45	50	45
Tereny zabudowy zagrodowej												
Tereny mieszkaniowo-usługowe												

Źródło: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku

Spełnienie powyższych wymogów, określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska nie gwarantuje stworzenia mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy podyktowane są realnymi możliwościami ograniczania hałasów.

Ze względu na powszechność występowania, zasięg oddziaływania oraz liczbę narażonej ludności, podstawowym źródłem uciążliwości akustycznych dla środowiska są hałasy komunikacyjne. Klimat akustyczny na omawianym terenie kształtowany jest przede wszystkim przez ruch samochodowy, odbywający się istniejącymi drogami powiatowymi i drogami gminnymi. Mając na uwadze niewielki ruch panujący na drogach powiatowych i gminnych znajdujących się w granicach opracowania, tj. głównie ruch lokalny, hałas komunikacyjny emitowany z tych dróg nie stanowi źródła uciążliwości na omawianym obszarze. Natężenie hałasu generowanego przez samochody poruszające się tymi drogami cechuje się zmiennością w ciągu doby - większe w porze dziennej oraz znacząco mniejsze w porze nocnej.

Okresowo uciążliwości akustyczne generowane są przez pracę maszyn rolniczych na okolicznych polach uprawnych.

3.2. Zagrożenia środowiska przyrodniczego

Obecnie na znacznej powierzchni przedmiotowych obszarów zagrożeniem dla środowiska przyrodniczego jest rolnicze użytkowanie gruntów. W związku z prowadzoną gospodarką rolną dochodzi do zmian w środowisku związanych z degradacją powierzchni ziemi oraz wpływem zanieczyszczeń pochodzenia rolniczego do wód podziemnych.

Ponadto przez obszary objęte opracowaniem przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne wysokiego i średniego napięcia stanowiące źródło promieniowania elektromagnetycznego.

Omawiane grunty nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami, jak również zlokalizowane są poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią oraz

poza obszarami i terenami górniczymi. Na przedmiotowych terenach, ani w ich sąsiedztwie, nie występują zakłady o dużym ryzyku wystąpienia awarii.

3.3. Obszary ograniczonego użytkowania

Zgodnie z przepisami art. 135 ustawy Prawo ochrony środowiska, jeżeli z przeglądu ekologicznego albo z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, albo z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu, to dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej, obiektów sieci gazowej oraz instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej tworzy się obszar ograniczonego użytkowania.

Na przedmiotowych obszarach, ani w ich sąsiedztwie, nie wyznaczono obszaru ograniczonego użytkowania.

4. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

4.1. Ocena odporności środowiska na degradację oraz zdolności do regeneracji

Odporność środowiska na czynniki antropogeniczne warunkują poszczególne cechy komponentów środowiska przyrodniczego, m.in.: budowa geologiczna, zwięzłość i przepuszczalność gruntu, ukształtowanie powierzchni terenu, głębokość zalegania wód podziemnych, warunki klimatu lokalnego czy typ roślinności rzeczywistej. Wpływają one na intensywność negatywnych zjawisk związanych z przekształceniem środowiska oraz o akumulacji lub rozprzestrzenianiu się zanieczyszczeń.

Rzeźba terenu i podłoże

Zróżnicowanie wysokości względnej na przedmiotowym obszarze jest niewielkie, stąd odporność terenu na degradację jest duża. Przedmiotowe grunty nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami. Nie występuje również zagrożenie zmiany ukształtowania powierzchni w związku ze zmianą przeznaczenia terenu.

Znikomą odpornością na degradację antropogeniczną charakteryzuje się pokrywa glebowa. Odporność gleb na działanie erozji jest wyraźnie zróżnicowane w zależności od jej składu mechanicznego oraz rozmieszczenia przestrzennego. Występujące na przedmiotowym obszarze zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne, przydrożne oraz przywodne przyczyniają się do ochrony gleby przed zanieczyszczeniami, przesuszeniem, nadmiernym uwilgotnieniem oraz erozją wodną i wietrzną. Na przedmiotowym terenie, ani w jego sąsiedztwie nie występują znaczące emitery zanieczyszczeń mogące wpływać na akumulację zanieczyszczeń w glebie.

Poziom i jakość wód gruntowych

Istniejące na przedmiotowym obszarze pola uprawne charakteryzują się małą odpornością na utrzymanie stałego poziomu wody gruntowej i spowolnienie odpływu powierzchniowego i podziemnego, szczególnie te pozbawione zadrzewień śródpolnych. Przedmiotowe grunty są w umiarkowanym stopniu narażone na spływ zanieczyszczeń w głąb profilu glebowego, ponieważ przepuszczalność gruntów jest słaba (gliny i pyły).

Warunki aerosanitarne i akustyczne

Na omawianych obszarach nie występuje znaczna koncentracja zanieczyszczeń powietrza. Tereny posiadają dobre warunki przewietrzenia. Obecnie rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń atmosferycznych oraz hałasu jest ułatwione, z uwagi na mało zróżnicowane ukształtowanie terenu. Bariery dla przemieszczających się zanieczyszczeń i hałasu stanowią zadrzewienia śródpolne,

przydrożne oraz przywodne, a także roślinność towarzysząca zabudowie, wykazująca się zdolnością oczyszczania powietrza i pochłaniania uciążliwości akustycznych.

Na skutek planowanych procesów inwestycyjnych, prowadzących do zmniejszenia udziału powierzchni terenów otwartych i przekształcenia ich na tereny zabudowy, może nastąpić zmniejszenie odporności środowiska na degradację. Z tego względu przedmiotowe obszary powinny być zagospodarowane z dużą starannością, z poszanowaniem naturalnej rzeźby terenu, z uwzględnieniem powiązań ekologicznych, kierunków występujących wiatrów oraz z zachowaniem powierzchni biologicznie czynnej na każdej działce budowlanej.

4.2. Ocena stanu ochrony i użytkowania zasobów przyrodniczych

Naturalna rzeźba terenu – podlega ochronie prawnej na zasadach ogólnych określonych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tytuł II, dział IV – Ochrona powierzchni ziemi).

Gleba i tereny użytkowane rolniczo – podlegają ochronie na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, zgodnie z którymi ochrona gruntów rolnych polega na ograniczaniu przeznaczania ich na cele nierolnicze, zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji gruntów rolnych oraz szkodom w produkcji rolniczej, powstającym wskutek działalności nierolniczej i ruchów masowych ziemi, rekultywacji i zagospodarowaniu gruntów na cele rolnicze, a także zachowaniu torfowisk i oczek wodnych jako naturalnych zbiorników wodnych. Na przedmiotowym terenie, ani w jego sąsiedztwie nie występują znaczące emitory zanieczyszczeń mogące wpływać na akumulację zanieczyszczeń w glebie.

Wody powierzchniowe i podziemne – podlegają ochronie prawnej na zasadach ogólnych określonych w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (dział III – Ochrona wód).

Istotnym dokumentem na poziomie krajowym, dotyczącym ochrony wód, jest Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1967), w którym zapisano cele środowiskowe dla poszczególnych jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) i podziemnych (JCWPd).

Wyznaczając cele środowiskowe dla poszczególnych JCWP brano ponadto pod uwagę ocenę stanu lub potencjału ekologicznego i stanu chemicznego dokonaną na podstawie dostępnych danych monitoringowych z lat 2010-2012 (w przypadku rzek) lub 2010-2013 (w przypadku jezior).

Obszar opracowania położony jest w granicach silnie zmienionej JCWP Noteć od Małej Noteci do jeziora Wolickiego (RW600025188339), silnie zmienionej JCWP Gąsawka do wypływu z jeziora Sobiejuskiego (RW60002518836779) oraz silnie zmienionej JCWP Noteć od Jeziora Wolickiego do oddzielenia się Kan. Noteckiego w Antonowie (RW600024188351), na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Warty.

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r., celem środowiskowym dla JCWP Noteć od Małej Noteci do jeziora Wolickiego, JCWP Gąsawka do wypływu z jeziora Sobiejuskiego i JCWP Noteć od Jeziora Wolickiego do oddzielenia się Kan. Noteckiego w Antonowie w zakresie potencjału ekologicznego jest dobry potencjał ekologiczny, natomiast w zakresie stanu chemicznego jest dobry stan chemiczny. Celem środowiskowym w zakresie elementów hydromorfologicznych jest dobry stan (II klasa). Ponadto dla osiągnięcia celów środowiskowych istotne jest umożliwienie swobodnej migracji organizmów wodnych przez zachowanie lub przywrócenie ciągłości ekologicznej cieków.

W odniesieniu do JCWP Noteć od Małej Noteci do jeziora Wolickiego i JCWP Noteć od Jeziora Wolickiego do oddzielenia się Kan. Noteckiego w Antonowie jest to możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieków istotnego - Noteć w obrębie JCWP.

Osiągnięcie celów środowiskowych dla JCWP Noteć od Małej Noteci do jeziora Wolickiego, JCWP Gąsawka do wypływu z jeziora Sobiejuskiego i JCWP Noteć od Jeziora Wolickiego do oddzielenia się Kan. Noteckiego w Antonowie do Wielkiej jest zagrożone.

Z uwagi na niską wiarygodność oceny jakości wód JCWP Noteć od Małej Noteci do jeziora Wolickiego i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z tym w JCWP zaplanowano działania mające na celu rozpoznanie rzeczywistego stanu ekologicznego – przeprowadzenie monitoringu badawczego. W przypadku potwierdzenia złego stanu po 2 latach wprowadzone zostanie działanie mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie niezbędnych działań i zapewnienie ich wymaganej skuteczności.

W zlewni JCWP Gąsawka do wypływu z jeziora Sobiejuskiego występuje presja komunalna. W programie działań zaplanowano działania podstawowe, obejmujące uporządkowanie gospodarki ściekowej, które są wystarczające, aby zredukować tę presję w zakresie wystarczającym dla osiągnięcia dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia działań, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2027.

W zlewni JCWP Noteć od Jeziora Wolickiego do oddzielenia się Kan. Noteckiego w Antonowie do Wielkiej występuje presja nierozpoznana presja, presja komunalna. W programie działań zaplanowano działania obejmujące przegląd pozwoleń wodnoprawnych, mające na celu rozpoznanie presji, a w rezultacie ograniczenie tej presji tak, aby możliwe było osiągnięcie wskaźników zgodnych z wartościami dla dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia działań, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2027. Ponadto W programie działań zaplanowano działanie opracowanie wariantowej analizy sposobu udroźnienia budowli piętrzących na cieku Noteć wraz ze wskazaniem wariantu do realizacji oraz opracowaniem dokumentacji projektowej wraz ze wskazaniem wariantu do realizacji oraz opracowaniem dokumentacji projektowej obejmujące szczegółową analizę lokalnych uwarunkowań, mającą na celu dobór optymalnych rozwiązań technicznych. Wdrożenie konkretnych działań naprawczych będzie możliwe dopiero po przeprowadzeniu wyżej wymienionych analiz.

Celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan ilościowy i chemiczny, charakteryzowany wartościami wskaźników zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych. Stan ilościowy obrazuje wpływ poboru wody na części wód podziemnych. Natomiast stan chemiczny odnosi się do parametrów fizykochemicznych wód podziemnych (zarówno traktowanych jako zanieczyszczenia, jak i skażenie). Zgodnie z metodyką wyznaczania celów środowiskowych w latach 2012-2013, w sytuacji, gdy JCWPd zidentyfikowano jako niezagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych, celem dla wód jest dobry stan chemiczny i ilościowy. Cel ten został określony przy pomocy kryteriów charakteryzujących dobry stan chemiczny lub ilościowy zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych. Natomiast dla JCWPd zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych, ale będących zgodnie z oceną stanu na 2012 r. w stanie dobrym, brakowało podstaw do wskazania przesłanek do ustalenia odstępstw. Celem środowiskowym jest dobry stan chemiczny i ilościowy, zidentyfikowany przy pomocy parametrów cechujących dobry stan chemiczny i ilościowy. W przypadku JCWPd, które zostały zidentyfikowane jako zagrożone i będące w stanie słabym zgodnie z oceną stanu na 2012 r., wykonano wstępną procedurę włączeń, czyli ustalenia odstępstw od celów środowiskowych. Wstępnie zaproponowano odstępstwa od celów środowiskowych w postaci przedłużenia terminu osiągnięcia celów oraz ustalenie mniej rygorystycznych celów, które powinny zostać ostatecznie potwierdzone analizami presji i wpływów.

Obszar opracowania zlokalizowany jest w granicach JCWPd nr 43 (GW600043). Zgodnie z „Planem”, celem środowiskowym dla ww. JCWPd w zakresie stanu chemicznego jest dobry stan chemiczny; mniej rygorystyczny cel dla parametru Cl (ochrona stanu przed dalszym pogorszeniem). Natomiast w zakresie stanu ilościowego - mniej rygorystyczny cel: ochrona stanu ilościowego przed dalszym pogorszeniem. Osiągnięcie celów środowiskowych dla JCWPd nr 43 jest zagrożone.

Przy obecnym rolniczym użytkowaniu znacznej części przedmiotowego terenu, naturalna ochrona wód nie jest możliwa z powodu braku stałej szaty roślinnej.

Warunki aerosanitarnie i akustyczne – podlegają ochronie na zasadach ogólnych określonych w ustawie Prawo ochrony środowiska (dział II: Ochrona powietrza, dział V: Ochrona przed hałasem).

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu wyrażone są:

- wskaźnikami L_{AeqD} - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz L_{AeqN} - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby,
- wskaźnikami L_{DWN} - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰) oraz L_N - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Dopuszczalne wartości poziomu hałasu w środowisku dla poszczególnych rodzajów terenów regulują przepisy ww. rozporządzenia Ministra Środowiska. Spełnienie powyższych wymogów, określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska nie gwarantuje stworzenia mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy podyktowane są realnymi możliwościami ograniczania hałasów.

Istniejące tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy zagrodowej, tereny mieszkaniowo-usługowe, tereny ogrodów działkowych wymagają zachowania standardów akustycznych w środowisku. Na przedmiotowym obszarze oraz w jego otoczeniu nie występują istotne źródła hałasu.

Zasoby przyrodnicze, w tym różnorodność biologiczna – podlegają ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Teren objęty projektem planu położony jest poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody

4.3. Ocena stanu zachowania walorów krajobrazowych oraz możliwości ich kształtowania

Krajobraz rolniczy występujący na przedmiotowym obszarze cechuje niewielkie zróżnicowanie rzeźby terenu i dość jednorodny sposób zagospodarowania. Do elementów antropogenicznych w krajobrazie należy luźna zabudowa wsi Jadowniki Rycerskie oraz napowietrzne linie elektroenergetyczne wysokiego i średniego napięcia.

W celu prawidłowego kształtowania i ochrony przestrzeni, w odniesieniu do nowych terenów inwestycyjnych konieczne jest stosowanie zasad ładu przestrzennego, w tym ograniczanie wprowadzania elementów dysharmonijnych tj. nieestetycznych reklam, krzykliwej kolorystyki elewacji, ogrodzeń pełnych z elementów prefabrykowanych i betonowych, jak również harmonijne komponowanie zabudowy z otoczeniem m.in. poprzez otaczanie roślinnością ozdobną i osłaniającą oraz określenie odpowiednich parametrów budynków. Wprowadzenie nowych nasadzeń zieleni, w tym zadrzewień towarzyszących zabudowie i terenom komunikacji, poprawi estetykę nowo zainwestowanych terenów.

4.4. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi

Tereny opracowania są obecnie w większości użytkowane rolniczo, co uwarunkowane jest występowaniem korzystnych warunków dla rozwoju tego typu działalności w zakresie: ukształtowania terenu, warunków wodnych, warunków mikroklimatycznych, klasy bonitacyjnej gleby czy struktury gruntu. Mając na uwadze powyższe nie występują znaczące konflikty pomiędzy predyspozycjami przyrodniczymi, a sposobem wykorzystania terenu. Przedmiotowy obszar pozostaje aktywny przyrodniczo, z uwagi na rolnicze użytkowanie, występowanie niewielkich zbiorników wodnych,

zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i przywodnych, funkcjonowanie ogrodów przydomowych, a także parku dworskiego.

W związku z powyższym ocenia się, że obecne użytkowanie przedmiotowego obszaru jest generalnie zgodne z uwarunkowaniami przyrodniczymi, gwarantuje zachowanie wymogów jakości środowiska i jego funkcjonowanie w dobrym stanie.

5. WSTĘPNA PROGNOZA DALSZYCH ZMIAN ZACHODZĄCYCH W ŚRODOWISKU

Przystąpienie do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, związane jest z planowanymi działaniami inwestycyjnymi na przedmiotowym obszarze. Przewiduje się zainwestowanie terenu poprzez lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zabudowy mieszkaniowo-usługowej, zabudowy zagrodowej, zabudowy usługowej, w tym usług sportu i rekreacji, a także niezbędnej infrastruktury komunikacyjnej i technicznej.

W związku z powyższym zakłada się przekształcenie aktualnego stanu środowiska, a w szczególności:

- ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej,
- zmianę warunków spływu wód opadowych i roztopowych,
- zabudowę obecnych gruntów rolnych budynkami oraz utwardzenie terenu (drogi, parkingi itp.),
- ostateczne wyłączenie gleb z produkcji rolniczej, ich antropogenizacja i zmiana profilu,
- wzrost emisji zanieczyszczeń powietrza w wyniku lokalizowania zabudowy oraz zwiększenie ruchu samochodowego,
- utrudnienie przewietrzania wskutek wprowadzenia zabudowy,
- zmianę topoklimatu,
- wzrost emisji hałasu w wyniku wzrostu ruchu samochodowego oraz stałego przebywania ludzi,
- ewentualny wzrost ryzyka przenikania zanieczyszczeń do gleby i wód,
- zakłócenie migracji fauny wskutek wprowadzenia ogrodzeń.

Bardziej szczegółowa ocena oddziaływań będzie przedmiotem osobnego opracowania – Prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu planu.

6. OKREŚLENIE UWARUNKOWAŃ EKOFIZJOGRAFICZNYCH

6.1. Przydatność terenów dla rozwoju funkcji użytkowych

Struktura funkcjonalno-przestrzenna rozumiana jest jako przestrzenne rozmieszczenie terenów charakteryzujących się pewnymi cechami, które określają ich przydatność do pełnienia różnych funkcji przyrodniczych i użytkowych. Rozwój struktury zagospodarowania, z uwzględnieniem jego specyfiki i walorów przyrodniczych, jest podstawą zrównoważonego rozwoju.

Z uwagi na mało zróżnicowane ukształtowanie terenu, dobre warunki przewietrzania, brak objęcia obszaru ochroną prawną oraz dobre powiązanie komunikacyjne, przedmiotowe tereny predysponowane są do przeznaczenia go pod zabudowę zgodnie z przeznaczeniem określonym w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Większość analizowanego obszaru, z uwagi na występowanie gleb wysokich klas bonitacyjnych, predysponowana jest do dalszego użytkowania rolniczego.

Poszczególne tereny rozwoju funkcji użytkowych powinny zostać wyznaczone z uwzględnieniem następujących warunków:

- tereny przeznaczone pod budownictwo powinny być wyznaczone na gruntach o korzystnych właściwościach dla posadowienia budynków, z uwzględnieniem warunków gruntowo-wodnych,
- rozwój terenów zabudowy powinien być warunkowany możliwością zaopatrzenia w energię elektryczną i wodę oraz z zapewnieniem obsługi komunikacyjnej. Strefy uciążliwości dla inwestycji powinny zamykać się w granicach własnych działek.

- należy dążyć do zachowania istniejących zadrzewień i możliwie zaadaptować istniejącą roślinność do planowanego zagospodarowania terenu,
- grunty orne III klasy bonitacyjnej powinny zostać przeznaczone pod tereny rolnicze.

6.2. Ograniczenia rozwoju wynikające z konieczności ochrony środowiska lub występowania uciążliwości i zagrożeń środowiska

1) Obszary położone w otoczeniu napowietrznych linii elektroenergetycznych

Wzdłuż napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV należy uwzględnić pas technologiczny o szerokości 18 m (po 9 m od osi linii w obu kierunkach), dla którego obowiązują ograniczenia zagospodarowania i użytkowania terenu.

Wzdłuż przebiegu istniejących i planowanych linii elektroenergetycznych będących częścią sieci dystrybucyjnej energii elektrycznej należy uwzględnić pasy technologiczne w poziomie nie mniejsze niż:

- dla linii napowietrznych SN-15 kV – 14 m (po 7 m po każdej ze stron od osi linii),
- dla linii napowietrznych nn-0,4 kV – 7 m (po 3,5 m po każdej ze stron od osi linii),
- dla linii kablowych SN i nn-0,4 kV – 0,5 m (po 0,25 m po każdej ze stron od osi linii).

Utworzenie pasów technologicznych wzdłuż linii nie powoduje wyłączenia terenu z zagospodarowania, jedynie może powodować ewentualne obostrzenia. W pasach technologicznych obowiązuje w szczególności zakaz sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym, w tym obowiązuje szerokość pasa wycinki podstawowej drzew na trasie linii wg przepisów odrębnych.

2) Obszary położone w otoczeniu gazociągu wysokiego ciśnienia

Przez przedmiotowy teren przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN150. Ponadto projektowany jest przebieg gazociągu wysokiego ciśnienia DN300. Lokalizacja obiektów budowlanych względem sieci gazowej w/c powinna być zgodna z wymaganiami zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r. poz. 640). Zgodnie z obowiązującymi przepisami po obu stronach gazociągu wyznacza się obszar strefy kontrolowanej, tj. pas, którego linia środkowa pokrywa się z osią gazociągu, w którym przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się transportem gazu (operator sieci przesyłowej) podejmuje czynności w celu zapobieżenia działalności mogącej spowodować uszkodzenie gazociągu lub mieć inny negatywny wpływ na jego trwałość i prawidłowe użytkowanie. Dla gazociągu wysokiego ciśnienia obowiązuje strefa kontrolowana o maksymalnym zasięgu 8 m, tj. po 4 m od osi gazociągu na stronę.

W strefach kontrolowanych w określonych przepisami odległościach nie należy wznosić wybranych obiektów budowlanych i terenowych, urządzać stałych składów i magazynów, podejmować działań mogących spowodować uszkodzenie gazociągu podczas jego użytkowania.

W strefach kontrolowanych nie mogą rosnąć drzewa w odległości mniejszej niż 3,0 m licząc od gazociągu do pni drzew. Minimalna odległość krawędzi jezdni drogi gminnej od istniejących gazociągów w terenie zabudowanym wynosi 6 m, poza terenem zabudowanym 15 m. W przypadku innych kategorii dróg obowiązują odległości wynikające z ustawy o drogach.

Dopuszcza się skrzyżowanie gazociągu z drogami i innymi inwestycjami liniowymi jednak wszelkie prace w strefach kontrolowanych mogą być prowadzone tylko po wcześniejszym uzgodnieniu sposobu ich wykonania z właściwym operatorem sieci gazowej. Minimalny kąt skrzyżowania gazociągu z drogą gminną powinien wynosić 30 stopni. Minimalny kąt skrzyżowania gazociągu z drogami wyższej kategorii niż droga gminna powinien wynosić 60 stopni. Zaleca się aby kąt skrzyżowania gazociągu z każdą drogą był zbliżony do 90 stopni.

3) Główne Zbiorniki Wód Podziemnych (GZWP)

Z uwagi na położenie przedmiotowego terenu w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 142 Inowrocław – Dąbrowa oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 143 Subzbiornik Inowrocław - Gniezno, wszelkie działania inwestycyjne powinny uwzględniać konieczność ochrony wód podziemnych i powierzchniowych tak, aby planowany sposób zagospodarowania przestrzennego nie stanowił dla nich zagrożenia. Działania

związane z realizacją i funkcjonowaniem wszelkich inwestycji powinny zapewniać eliminację potencjalnych zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego, celem zachowania właściwych parametrów fizyko-chemicznych wód podziemnych.

4) Obiekty wpisane do rejestru zabytków

Wszelkie prace remontowo-budowlane oraz konserwatorskie prowadzone przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków oraz prace podejmowane na terenie zabytkowych parków, a w tym wycinki, nowe nasadzenia, prace pielęgnacyjno-porządkowe, podziały geodezyjne, lokalizacje nowych budynków, ogrodzenia, jak, również prace na terenie cmentarza powinny być prowadzone w sposób określony w przepisach odrębnych.

Ochrona polegająca na zakazie ich likwidacji oraz objęciu remontami dotyczy kapliczki i figury, krzyże przydrożne, związane z kultem religijnym.

Ze względu na lokalizację na przedmiotowym terenie dworu oraz parku wpisanych do rejestru zabytków i uznanych za pomnik historii, na terenie na wschód od założenia dworsko-parkowego oraz na północ oraz wschód od zabytkowych wiatraków należy ograniczyć możliwość zabudowy w celu ochrony powiązań widokowych zabytków wpisanych do rejestru oraz osi widokowych wsi. Szczególnie ważne tereny podlegające zakazowi zabudowy to działki nr ewid. 362/4, 182/15 oraz 184/1.

W odniesieniu do budynku dworu oraz kościoła wpisanych do rejestru zabytków należy zachować historyczną formę architektoniczną budynków, zachować gabaryty wysokości, formy, kształtu dachu, kompozycji i wystroju architektonicznego elewacji, formy stolarki okiennej i drzwiowej. Ingerencja w formę architektoniczną obiektu oraz wygląd wewnątrz powinna przede wszystkim zakładać przeprowadzenie prac konserwatorskich i restauratorskich przy użyciu materiałów i technologii kompatybilnych z oryginalnymi rozwiązaniami, z maksymalnym zachowaniem substancji zabytkowej i rekonstrukcją elementów niezachowanych, znanych np. z przekazów, dokumentów archiwalnych czy ikonografii. Podstawą opracowania konkretnych rozwiązań powinny być wyniki badań konserwatorskich, zawierające rozpoznanie historii obiektu a także materiałów, technik oraz technologii oraz motywów dekoracyjnych, przy użyciu których wykonano historyczne elementy. Podstawowym działaniem konserwatorskim w odniesieniu do zespołów dworsko-parkowych oraz zespołów kościelnych jest zachowanie ich integralności. Pod tym pojęciem należy rozumieć utrzymanie zabytku w jego historycznych granicach wraz z zachowaniem pierwotnego układu funkcjonalno-przestrzennego.

W odniesieniu do zabytkowego parku dworskiego wpisanego do rejestru zabytków należy zagwarantować ograniczone możliwości zabudowy historycznych założeń ogrodowych, w tym zakaz budowy budynków kubaturowych wpływających na układ przestrzenno-kompozycyjny parku oraz ingerujących w budynek dworu. W zabytkowych parkach ochronie podlega rozplanowanie z istniejącą siecią dróg, alei, cieków wodnych, osi i powiązań widokowych oraz starodrzew i zieleni parkowa (zespoły roślinne, ich rodzaje, rozmiary, wody ruchome i stojące), rzeźba terenu, dominanty kompozycyjne i architektoniczne. Wszelkie działania podejmowane na terenach zespołów pałacowo-parkowych powinny służyć zachowaniu, utrwaleniu oraz utrzymaniu w jak najlepszym stanie zabytków architektury oraz zieleni w łączności z zachowaniem walorów przyrodniczych zespołu. Należy podjąć wszelkie starania o zachowanie zadrzewień, równowagi ekologicznej oraz stosunków wodnych.

W odniesieniu do cmentarza kościelnego ustanowienie ochrony konserwatorskiej takiego układu ma na celu trwałe zachowanie jego historycznego rozplanowania oraz kompozycji przestrzennej. Oznacza to m.in. zachowanie, układu komunikacyjnego, drzewostanu, a także gabarytów oraz zasadniczych proporcji nagrobków kształtujących sylwetę całego układu. Ochronie konserwatorskiej podlega także ogrodzenie, którego wygląd, forma i materiał wpływa na odbiór całego założenia, gdyż jest elementem okalającym i optycznie zamykającym przestrzeń najadając jej konkretny kształt oraz charakter. Wszelkie działania podejmowane na terenie cmentarza powinny służyć zachowaniu, utrwaleniu oraz utrzymaniu w jak najlepszym stanie kościoła, nagrobków oraz zieleni w łączności z zachowaniem walorów przyrodniczych układu. Należy podjąć wszelkie starania o zachowanie zadrzewienia i równowagi ekologicznej.

W odniesieniu do wiatraków wpisanych do rejestru zabytków należy zachować historyczną formę architektoniczną wiatraków, zachować gabaryty wysokości, formy, kształtu i kompozycji i wystroju

architektonicznego. Ingerencja w formę architektoniczną obiektu oraz wygląd wnętrz powinna przede wszystkim zakładać przeprowadzenie prac konserwatorskich i restauratorskich przy użyciu materiałów i technologii kompatybilnych z oryginalnymi rozwiązaniami, z maksymalnym zachowaniem substancji zabytkowej i rekonstrukcją elementów niezachowanych, znanych np. z przekazów, dokumentów archiwalnych czy ikonografii. Podstawą opracowania konkretnych rozwiązań powinny być wyniki badań konserwatorskich, zawierające rozpoznanie historii obiektu a także materiałów, technik oraz technologii oraz motywów dekoracyjnych, przy użyciu których wykonano historyczne elementy.

W stosunku do obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków ustala się zachowanie historycznej formy architektonicznej budynków, zachowanie gabarytów wysokościowych, formy, kształtu dachu, kompozycji i wystroju architektonicznego elewacji, formy stolarki okiennej i drzwiowej. Wszelkie planowane inwestycje budowlane powinny być przeprowadzone w poszanowaniu dla strefy ochrony powiązań widokowych. Celem ochrony tego obszaru jest zachowanie i utrzymanie istniejącej zabudowy i elementów zagospodarowania przestrzeni o wartościach historycznych i kulturowych w dobrym stanie technicznym, funkcjonalnym oraz estetycznym, z zachowaniem kompozycji krajobrazowych. Ewentualna nowa zabudowa przedmiotowego terenu powinna nawiązywać do tradycyjnych form architektonicznych miejscowości.

5) Strefa ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych

Dla obszaru położonego w granicy strefy ochrony konserwatorskiej „A” ustala się:

- zachowanie istniejącej historycznie zieleni i jej rewitalizacja;
- zakaz lokalizacji obiektów typowych i powtarzalnych;
- wprowadzanie nowych nawierzchni z materiałów historycznych, naturalnych (np. kamień, nawierzchnie mineralne).

Dla obszaru położonego w granicy strefy ochrony konserwatorskiej „B” ustala się:

- zachowanie proporcji wysokościowych zabudowy kształtujących sylwetę zespołu,
- utrzymanie historycznych linii zabudowy oraz wysokości i proporcji budynków, geometrii dachów, materiałów wykończeniowych,
- dostosowanie nowej, wprowadzanej w obszarze zabudowy do historycznej kompozycji ruralistycznej,
- dostosowanie współczesnych funkcji do wartości zespołu zabytkowego,
- zachowanie istniejącej historycznie zieleni i jej rewitalizacja,
- obowiązek zachowania historycznej zabudowy, jej konserwacji, rewitalizacji i rekonstrukcji realizowany przez remonty konserwatorskie z zachowaniem lub odtworzeniem pierwotnego pokrycia dachów, detali architektonicznych, stolarki i tynków.

Dla budynków ujętych w ewidencji zabytków znajdujących się w granicy strefy ochrony konserwatorskiej „B”, ustala się:

- zakaz zmiany formy zewnętrznej budynków stanowiących pierzeję ulicy, rozumiany jako: zakaz rozbudowy, nadbudowy i dobudowy (w tym dobudowy przedsionków)
- obowiązek renowacji zniszczonych fragmentów budynków w formie uzupełnień brakujących detali architektonicznych mający na celu przywrócenie budynku do stanu pierwotnego,
- zakaz stosowania żaluzji zewnętrznych zasłaniających obramienia okienne,
- prawo do lokalizacji okien połaciowych na dachach z zakazem realizacji "stawek dachowych, o ile nie wstępują w oryginalnej formie i krycia dachów blachą dachówkopodobną,
- zakaz zmiany podziałów i wielkości otworów okiennych i drzwiowych, za wyjątkiem usługowych kondygnacji parteru, gdzie dopuszcza się zmianę wielkości istniejących otworów w celu ich powiększenia i wypełnienia szkłem, z zachowaniem zasady kompozycji i osi symetrii otworów okiennych w elewacji na wyższych kondygnacjach,
- w przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej obowiązek zachowania historycznych podziałów, a dla otworów okiennych zakończonych łukiem zakaz stosowania uproszczeń w postaci prostego zakończenia stolarki,
- zakaz upraszczania historycznych podziałów i eliminacji detalu stolarki okiennej,

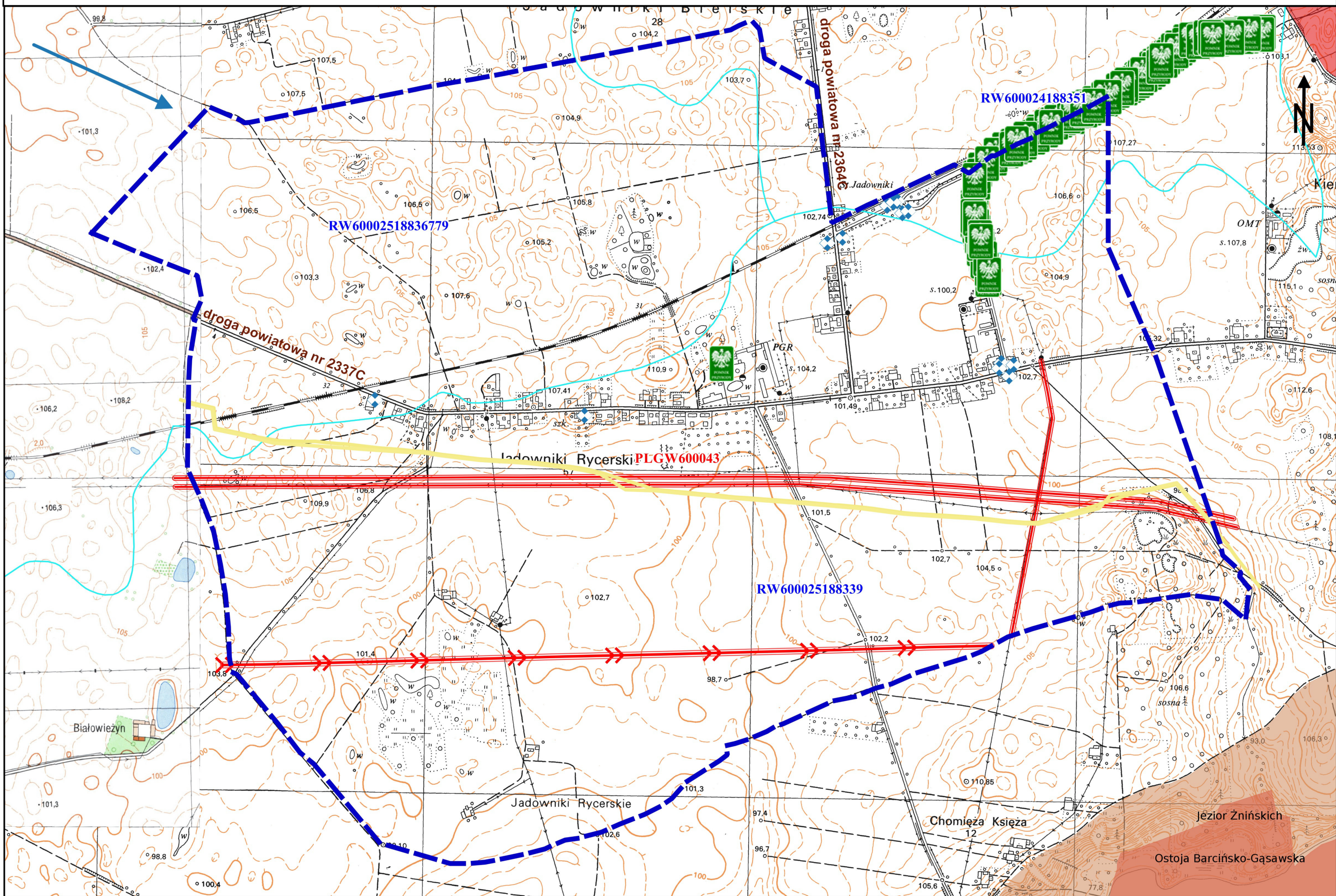
- obowiązek stosowania materiału historycznego stolarki oraz jednakowego koloru w ramach jednego budynku,
- dopuszcza się stosowanie współczesnej stolarki otworowej z obowiązkiem odtworzenia historycznego detalu istniejącej stolarki okiennej, ze szczególnym uwzględnieniem szerokości ram, słupków i pozostałych elementów odtwarzanego okna,
- obowiązek usunięcia z elewacji frontowych elementów szpecących tj. okablowania, anten satelitarnych, kominów stalowych, skrzynek elektrycznych, telekomunikacyjnych i gazowych ze wskazaniem do umieszczenia wymienionych elementów w specjalnie przygotowanych wnękach lub niszach w budynku,
- zakaz ocieplania zewnętrznego niszczącego historyczną elewację.
- dla budynków z płaskim dachem prawo do realizacji dachu stanowiącego rekonstrukcję jego historycznej formy;
- dopuszcza się następujące prace budowlane służące ochronie i zabezpieczeniu zabytków:
 - a) odsłonięcie - rozumiane jako przywrócenie obiektowi cech zabytkowych przez wyeliminowanie nowszych, działających destrukcyjnie i zakłócających, oryginalną, historyczną formę architektoniczną konstrukcji, np. rozbiórkę przybudówki lub zdjęcie współczesnych powłok tynku,
 - b) konserwacja - rozumiane jako prace mające na celu doprowadzenie zabytku do postaci najlepiej ukazującej jego walory artystyczne i historyczne poprzez zabezpieczenie, zachowanie i utrwalenie oryginalnej substancji.

W strefie ochrony archeologicznej „W” dla zabytków archeologicznych ustala się zakres ochrony archeologicznej w granicach strefy „W” ochrony konserwatorskiej zgodnie z przepisami odrębnymi.

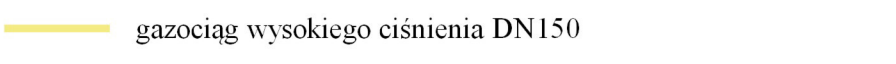

Ponadto w procesie planistycznym oraz inwestycyjnym, należy uwzględnić następujące ograniczenia wynikające z konieczności ochrony zasobów środowiska oraz stosować następujące działania i środki:

- przestrzeganie wyznaczonych prawem zasad ochrony przyrody i środowiska, w tym stosowanie rozwiązań służących maksymalnej eliminacji emisji zanieczyszczeń do środowiska, zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji planowanego zagospodarowania,
- stosowanie rozwiązań eliminujących ryzyko wystąpienia awarii, mogącej wpłynąć negatywnie na jakikolwiek z komponentów środowiska przyrodniczego,
- spełnienie wysokich standardów architektonicznych oraz ładu przestrzennego dla istniejącej oraz nowej zabudowy i zagospodarowania, w zakresie form i materiałów oraz stanu technicznego, w celu zwiększenia walorów estetycznych krajobrazu antropogenicznego,
- ograniczenie zmian geologicznych i zmian ukształtowania terenu do niezbędnego minimum, pozwalającego na właściwe wypełnianie przewidzianych funkcji, a także przeprowadzenie rekultywacji powierzchni terenu po zakończeniu prac inwestycyjnych,
- uniemożliwienie niekontrolowanego wyrzucania odpadów poprzez zapewnienie sprawnego systemu ich usuwania, a także zabezpieczenie terenów sąsiednich przed przedostawaniem się odpadów ze źle zabezpieczonych miejsc składowania,
- ochrona powietrza atmosferycznego w drodze ograniczenia emisji niskiej poprzez stosowanie możliwie najczystszych źródeł ciepła,
- ochrona powietrza oraz klimatu akustycznego przed niekorzystnym oddziaływaniem ciągów komunikacyjnych m.in. poprzez nasadzenia zieleni izolacyjnej oraz stosowanie właściwych nawierzchni,
- budowa zbiorczego systemu odprowadzania ścieków oraz pełne podłączenie wszystkich budynków do systemu kanalizacji, działania zmierzające do ograniczenia infiltracji do wód powierzchniowych i podziemnych zanieczyszczeń pochodzących ze spływu powierzchniowego i podziemnego,
- zachowanie wysokiego udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach zabudowanych oraz zastosowanie środków technicznych umożliwiających magazynowanie wody w okresach jej nadmiaru, np. budowa zbiorników retencyjnych, studni chłonnych,
- ograniczenie do minimum usuwania istniejących zadrzewień i zakrzewień.

OPRACOWANIE EKOFIZJOGRAFICZNE DLA POTRZEB SPORZĄDZENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
DLA SOLECTWA JADOWNIKI RYCERSKIE - CZĘŚĆ KARTOGRAFICZNA

Oznaczenia

	granica obszaru objętego opracowaniem		napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia 15 kV
	obszar chronionego krajobrazu Jezior Żnińskich		gazociąg wysokiego ciśnienia DN150
	obszar Natura 2000 Ostoja Barcińsko-Gąsawska PLH040028		projektowany gazociąg wysokiego ciśnienia DN300
	główny kierunek wiatrów		obiekty zabytkowe
	zlewnie JCWP		pomniki przyrody
	zlewnie JCWPd	Przedmiotowy obszar znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 142 Inowrocław – Dąbrowa oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 Subzbiornik Inowrocław - Gnieszno	
	napowietrzna linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 110 kV		